

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0311 van 31 juli 2012
in de zaak 1112/0214/SA/2/0179

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente MALLE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Rob DE KONINCK
kantoor houdende te 2610 Wilrijk, Prins Boudewijnlaan 177-179
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partijen :*

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Pieter THOMAES en Stijn VERBIST
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Graaf van Hoornestraat 51
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 14 november 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 15 september 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Malle van 4 juli 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partijen een verkavelingsvergunning verleend voor het wijzigen van de verkavelingsvoorschriften voor kavel 2A, meer bepaald het wijzigen van het reliëf voor het dempen van een vijver.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 9 mei 2012 met nummer S/2012/0103 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend. De repliek in feite en in rechte van de tussenkommende partijen betreffende de vordering tot vernietiging is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 9 mei 2012 toegewezen aan de tweede kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 24 juli 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter JONGBLOET die loco advocaat Rob DE KONINCK verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Pieter THOMAES die verschijnt voor de tussenkommende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 19 december 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 11 januari 2012, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 15 februari 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkommende partijen bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een verkavelingswijziging voor *“een wijziging van de stedenbouwkundige voorschriften voor kavel 2A, meer bepaald het wijzigen van het reliëf voor het dempen van een vijver”*.

De actuele verkavelingsvoorschriften bepalen dat de bestaande vijver gedeeltelijk (zoals aangeduid op het verkavelingsplan) dient gedempt te worden. De tussenkommende partijen wensen vermelde voorschriften te wijzigen zodat de vijver op kavel 2A volledig kan gedempt

worden. De aanvraag betreft eigenlijk een regularisatie aangezien de betrokken vijver reeds in het najaar van 2010 werd gedempt.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Turnhout', gelegen in woongebied. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Het perceel is gelegen binnen de grenzen van de behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling van 13 maart 2003, die werd gewijzigd op 18 april 2006.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 21 februari 2011 tot en met 23 maart 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend. Het bezwaarschrift handelt onder meer over de wateroverlast op andere percelen als gevolg van het dempen van de vijver en het ophogen van het perceel en het verdwijnen van de biodiversiteit in de straat.

Op 27 juni 2011 verleent de verzoekende partij een ongunstige preadvies.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 29 juni 2011 een ongunstig advies waarbij wordt aangesloten bij het ongunstige preadvies van de verzoekende partij van 27 juni 2011.

De verzoekende partij weigert op 4 juli 2011 de wijziging van de verkavelingsvergunning aan de tussenkomende partijen en neemt ter motivatie haar ongunstige preadvies van 27 juni 2011 en het ongunstige advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van 29 juni 2011 over.

Tegen deze beslissing tekenen de tussenkomende partijen op 29 juli 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 8 september 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de verkavelingsvergunning te verlenen overeenkomstig de plannen en mits naleving van de bijgevoegde verkavelingsvoorschriften.

Na de hoorzitting van 13 september 2011 beslist de verwerende partij op 15 september 2011 om het beroep in te willigen en de verkavelingsvergunning te verlenen overeenkomstig de plannen en mits naleving van de bijgevoegde verkavelingsvoorschriften. De verwerende partij overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

De voorliggende verkaveling voorziet de mogelijkheid van het bouwen en/of verharden van een gedeelte van de percelen, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit dient te worden gecompenseerd.

De aanvraag doorstaat de watertoets wel.

De vijver bestond in 1986 en werd aangelegd als sier- en drinkvijver voor dieren, zonder dat hiertoe een stedenbouwkundige vergunning werd verleend. Het betreft dus een louter

artificiële constructie die geen natuurlijke drainagefunctie heeft. De vijver werd niet uitgegraven als opvangbassin in functie van de waterhuishouding van het gebied. De vijver geraakt immers niet op natuurlijke wijze gevuld, omdat ze hoger ligt ten aanzien van de rest van het gebied.

In het kader van de watertoets werd bij het afleveren van de verschillende vergunningen steeds geoordeeld dat het project niet gelegen is binnen een overstromingsgevoelig gebied of in een risicozone voor overstromingen. Volgens beroeper werd dit in de praktijk nog bevestigd tijdens de extreme wateroverlast.

Het perceel grenst evenwel aan een mogelijk overstromingsgevoelig gebied in functie van de waterloop 3de categorie 'Moerbeek'. Nochtans werden voldoende maatregelen getroffen om potentiële wateroverlast te voorkomen. De gronden en de woning werden voldoende verhoogd ten behoeve van de afwatering, de verharding werd in waterdoorlatende klinkers aangelegd, er werd voorzien in een hemelwaterput van 10.000l terwijl de verkavelingsvoorschriften slechts ene put van 3.000l voorschreven, de hemelwaterput werd uitgerust met een recuperatiesysteem,...

Er is bovendien voldaan aan de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

*Naast het esthetische aspect, met name het uitzicht van een vuile put, en het verkleinen van de beschikbare tuinoppervlakte, werd de bestaande vijver ook om veiligheidsredenen gedempt. Gezien de vijver quasi geen natuurlijke meerwaarde of geen aantoonbare functie voor de waterhuishouding heeft (zie hoger), kan ze dan ook vanuit ruimtelijk oogpunt gedempt worden.
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met het arrest van 9 mei 2012 met nummer S/2012/0103 vastgesteld dat het beroep tijdig werd ingesteld. Er worden geen redenen aangevoerd om anders te oordelen. De Raad bevestigt dit standpunt.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

De Raad heeft met het arrest van 9 mei 2012 met nummer S/2012/0103 vastgesteld dat de verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang en hoedanigheid in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO. Er worden geen redenen aangevoerd om anders te oordelen. De Raad bevestigt dit standpunt.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 1° VCRO

De Raad heeft met het arrest van 9 mei 2012 met nummer S/2012/0103 vastgesteld dat er geen schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 1° VCRO voorligt en het ingediende verzoekschrift derhalve ontvankelijk is. Er worden geen redenen aangevoerd om anders te oordelen. De Raad bevestigt dit standpunt.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en het gebrek aan rechtens vereiste wettelijke grondslag.

De verzoekende partij stelt hierbij dat de bestreden beslissing geoordeeld zou hebben dat de aanvraag de watertoets doorstaat zonder te verwijzen naar objectieve dossierstukken. De verwerende partij zou zich louter gebaseerd hebben op verklaringen van de tussenkomende partijen. Meer concreet zou uit geen enkel stuk blijken dat de vijver niet zou zijn aangelegd in functie van de waterhuishouding, niet op natuurlijke wijze gevuld zou geraken, en hoger zou liggen ten aanzien van de rest van het gebied. Daarnaast stelt de verzoekende partij dat de vaststelling dat de kavel niet in een risicogebied voor overstromingen gelegen is, er niet toe kan leiden dat de aanvraag aan de watertoets voldoet, en dat het voorzien van een overmatige regenwaterput de waterhuishoudingsfunctie van de vijver niet kan vervangen.

De tussenkomende partijen antwoorden vooreerst inhoudelijk op de argumenten van de verzoekende partij die zouden aantonen dat de aanvraag de watertoets niet doorstaat. Zo weerlegt zij de stelling dat de vijver natuurlijk zou zijn ontstaan. Zij brengt hiertoe oude luchtfoto's bij, en stelt dat de verzoekende partij van haar kant geen stukken voorlegt die aantonen dat de vijver werd gerealiseerd om redenen van waterhuishouding. Evenmin is er volgens de tussenkomende partijen een stedenbouwkundige vergunning te vinden voor de aanleg van de vijver om die redenen. Tot slot zou de vijver louter een put in het reliëf geweest zijn waar zich af en toe enig water ophoopte bij zware regenval.

Verder verwijzen de tussenkomende partijen naar de wijziging van de verkavelingsvergunning verleend op 18 april 2006 en naar de stedenbouwkundige vergunningen van 27 december 2007 en 30 november 2009 betreffende de woning op hetzelfde perceel waarbij de verzoekende partij zelf een watertoets doorvoerde, stellende dat de aanvragen niet gelegen zijn in een risicozone voor overstromingen, en dat de vereiste maatregelen (regenwatertank) een verzwarende van de overstromingsproblematiek kan vermijden. Ook wijzen zij er nog uitdrukkelijk op dat uit de overstromingskaarten van AGIV blijkt dat de vijver niet in een overstromingszone gelegen is. Vervolgens verwijzen de tussenkomende partijen naar de maatregelen die zij bij de bouw van hun woning reeds hebben genomen om potentiële wateroverlast te voorkomen (nulpas woning hoger gelegd, waterdoorlatende klinkers, hemelwaterput van 10.000 liter daar waar er maar een put van 3.000 liter vereist was).

Tenslotte zijn de tussenkomende partijen van mening dat de bestreden beslissing wel degelijk een afdoende watertoets heeft gevoerd, en wijzen zij erop dat de verzoekende partij geen enkel

stuk voorlegt dat het tegendeel zou aantonen. De verzoekende partij steunt zich enkel op vermoedens uit het verleden.

In haar wederantwoordnota wijst de verzoekende partij wat betreft de inhoudelijke repliek van de tussenkomende partijen op de marginale beoordelingsbevoegdheid van de Raad. Daarnaast houdt zij vol dat niet blijkt dat de verwerende partij het effect van de demping van de vijver op de plaatselijke waterhuishouding heeft onderzocht.

Beoordeling door de Raad

1.

Het staat ontegensprekelijk vast dat ook in een vergunning houdende wijziging van een bestaande verkavelingsvergunning, een waterparagraaf dient opgenomen te worden. Dit dient afgeleid te worden uit artikel 8, §5 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid (hierna afgekort DIWB).

De beoordeling inzake de watertoets moet formeel gemotiveerd zijn, waarbij rekening moet gehouden worden met de relevante doelstellingen en beginselen van het integraal waterbeleid.

2.

De verzoekende partij stelt in dit middel dat de watertoets zou zijn uitgevoerd zonder te verwijzen naar objectieve dossierstukken.

Met betrekking tot de bestreden beslissing stelt de Raad evenwel vast dat blijkt dat de verwerende partij zich bij haar beoordeling omtrent de watertoets op verschillende objectieve stukken en gegevens steunt.

Zo verwijst zij naar de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden om vast te stellen dat het perceel niet gelegen is in effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied. Ook haalt zij aan dat er voor de 'vijver' geen stedenbouwkundige vergunning bestaat waaruit blijkt dat deze zou zijn aangelegd in functie van de waterhuishouding van het gebied, en overweegt zij dat de vijver niet op natuurlijke wijze wordt gevuld gezien ze hoger ligt dan de rest van het gebied. De verwerende partij stelt vast dat de vijver een artificiële constructie betreft die geen natuurlijke drainagefunctie heeft.

Verder maken de eerder verleende vergunningen inzake de verkaveling, met name deze van 13 maart 2003 en 18 april 2006, wel degelijk objectieve stukken uit op grond waarvan de verwerende partij in alle redelijkheid kon vaststellen dat de aanvraag niet in overstromingsgevoelig gebied of in een risicozone gelegen is. Zowel naar aanleiding van de verkavelingsaanvraag in 2003 als de verkavelingswijziging in 2006 werd een watertoets doorgevoerd door de verzoekende partij, waarbij tevens maatregelen werden voorzien om een bijkomende verzwaring van de overstromingsproblematiek te vermijden.

Daarnaast stelt de verwerende partij vast dat het perceel grenst aan een mogelijk overstromingsgevoelig gebied in functie van de waterloop van 3de categorie 'Moerbeek'. Hierbij stelt zij dat er voldoende maatregelen werden getroffen om potentiële wateroverlast te voorkomen. De maatregelen worden vervolgens opgesomd: de verhoging van de gronden en de woning ten behoeve van de afwatering, verharding in waterdoorlatende klinkers, een hemelwaterput van 10.000 liter daar waar de verkavelingsvoorschriften slechts een put van 3.000 liter voorschreven, en een recuperatiesysteem bij de hemelwaterput.

De Raad stelt vast dat voornoemde overwegingen voldoende gesteund worden op de objectieve stukken die zich in het administratief dossier bevinden. Zo zijn er luchtfoto's bijgebracht van voor en na de aanleg van de vijver, worden de verschillende verkavelings- en stedenbouwkundige vergunningen toegevoegd met bijhorend verkavelingsplan, foto's ter plaatse van de toestand voor en na het dempen van de vijver, en de verschillende kaarten inzake het betrokken perceel, waaruit onder meer de niet-overstromingsgevoeligheid van het gebied kan afgeleid worden.

Daarentegen dient de Raad met de tussenkomenende partijen vast te stellen dat de verzoekende partij geen enkel stuk voorlegt dat haar eigen overtuigingen, zoals het feit dat het gebied waarin de vijver gelegen is van nature drassig is, of dat de vijver ten aanzien van de Moerbeek en de stroomafwaarts gelegen gebieden een bufferfunctie vervulde, staft.

Gelet op het voorgaande dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij nalaat aan te tonen dat de bestreden beslissing de watertoets niet afdoende of op kennelijk onredelijke wijze heeft doorgevoerd, en dat de verwerende partij op grond van objectieve gegevens, bijgebracht in het administratief dossier, redelijkerwijs heeft kunnen besluiten dat de watertoets positief is en de desbetreffende motieven voldoende heeft weergegeven.

De bestreden beslissing bevat een voldoende formeel gemotiveerde waterparagraaf.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.3.1, §1, 1°, b VCRO, van artikel 19.3 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 houdende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (Inrichtingsbesluit), en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De verzoekende partij stelt dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening enkel zou zijn gebeurd ten aanzien van het betrokken perceel zelf en niet ten aanzien van de onmiddellijke omgeving.

De tussenkomenende partijen stellen vooreerst dat de geschonden geachte regelgeving niet duidelijk of correct wordt geformuleerd. Vervolgens zijn zij van oordeel dat de bestreden beslissing wel degelijk rekening hield met de bestaande toestand in de omgeving, met name door op grond van Vlaamse waterbeheersplannen van de omgeving de waterhuishouding van het hele gebied te beoordelen. Tot slot stelt zij dat de verzoekende partij in dit middel nalaat aan te tonen om welke redenen de verwerende partij deze beoordeling diende te voeren, of op welke wijze de voorliggende beoordeling strijdig zou zijn met de in de omgeving bestaande toestand.

De verzoekende partij antwoordt hierop dat het volstaat vast te stellen dat de verwerende partij zich in de beoordeling van de ruimtelijke ordening beperkt tot de verenigbaarheid van de demping van de vijver met de ruimtelijke ordening op het perceel zelf.

Beoordeling door de Raad

1.

Zowel artikel 19 van het Inrichtingsbesluit als het ingeroepen artikel 4.3.1, §1, 1°, b VCRO bepalen dat een vergunning dient geweigerd te worden wanneer het aangevraagde onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. In artikel 19 van het Inrichtingsbesluit is nog sprake van 'de goede plaatselijke ordening'.

Sinds de inwerkingtreding van de VCRO wordt de 'goede ruimtelijke ordening' beoordeeld aan de hand van de aandachtspunten, criteria en beginselen zoals opgesomd in artikel 4.3.1, §2 VCRO.

2.

Onderhavige aanvraag betreft de wijziging van een goedgekeurde, niet vervallen verkaveling, en meer in het bijzonder de volledige demping van een vijver daar waar de oorspronkelijke verkaveling reeds een gedeeltelijke demping toestond.

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid en artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 3° VCRO volgt dat een vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van een aanvraag die gelegen is binnen de grenzen van een niet-vervallen verkavelingsvergunning, gebonden is door de reglementaire en verordenende voorschriften van de verkavelingsvergunning, ook wat betreft de principes van de goede ruimtelijke ordening, voor zover deze de decretale criteria en aandachtspunten regelt en behandelt. De beoordeling van de overeenstemming met de verkavelingsvoorschriften volstaat in dat geval om de toets met de goede ruimtelijke ordening te verantwoorden.

3.

De verzoekende partij is evenwel de mening toegedaan dat de verwerende partij niet afdoende rekening heeft gehouden met de in de onmiddellijke omgeving bestaande ruimtelijke ordening.

Evenwel dient met de tussenkomende partijen vastgesteld te worden dat dit aspect van de goede ruimtelijke ordening wel degelijk afdoende werd beoordeeld, rekening houdend met de aard en omvang van de aanvraag en gelet op het feit dat uit de watertoets bleek dat er geen schadelijke effecten te verwachten waren.

Gelet op het feit dat de aanvraag het dempen van een vijver in de tuin van de tussenkomende partijen betreft, stelt de bestreden beslissing vast dat er voldoende maatregelen werden genomen om potentiële wateroverlast te voorkomen. Daarnaast stelt zij vast dat, gezien de vijver geen natuurlijke meerwaarde of geen aantoonbare functie voor de waterhuishouding heeft, zij vanuit ruimtelijk oogpunt gedempt kan worden.

De algemene beoordeling van de goede ruimtelijke ordening zit reeds vervat in de oorspronkelijke verkavelingsvergunning. Enkel de wijziging van de verkavelingsvergunning diende door de verwerende partij beoordeeld te worden en dit op grond van de voor het dossier noodzakelijke of relevante aandachtspunten of criteria voor zover deze nog niet vervat zaten in de voorschriften van de oorspronkelijke verkavelingsvergunning.

Het dempen van de volledige vijver kan enkel een invloed hebben op de waterhuishouding van aangelanden. De verwerende partij heeft de watertoets uitgevoerd en vastgesteld dat er geen nadelige effecten te verwachten waren. De bondige motivering is voldoende.

Het middel is ongegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

In dit middel roept de verzoekende partij de volgende schending in van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juni 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, en de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij is van oordeel dat voornoemde bepalingen geschonden worden doordat de bestreden beslissing geen melding maakt van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, ook al zou het verslag zich gebeurlijk in het administratief dossier bevinden en dus consulteerbaar zijn geweest voor de partijen. Tevens stelt zij hierbij dat de feitelijke en juridische overwegingen van het verslag niet uit de bestreden beslissing blijken, en dat niet kan opgemaakt worden of dit verslag effectief bij de besluitvorming van de verwerende partij werd betrokken.

De tussenkomenende partijen verwijzen in antwoord op het opgeworpen middel naar de zinsnede in de bestreden beslissing dat melding maakt van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 8 september 2011. Vervolgens stellen zij dat artikel 4.7.23, §1 VCRO geenszins voorschrijft dat het verslag expliciet in de bestreden beslissing dient te worden weerlegd, dat de al dan niet afwijking van het verslag een politieke beslissing van de verwerende partij uitmaakt, dat niet valt in te zien welk belang de verzoekende partij bij het opwerpen van dit middel heeft, en tot slot dat de verwerende partij het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar integraal heeft gevolgd, zodat zij de argumenten niet behoefde te weerleggen.

In haar toelichtende nota voegt de verzoekende partij niets wezenlijks meer toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Uit de bespreking van het eerste middel is gebleken dat de verwerende partij een formele motivering van de uitgevoerde watertoets heeft opgenomen in haar beslissing.

Uit de bespreking van het tweede middel is gebleken dat de verwerende partij in alle redelijkheid kon oordelen dat de aanvraag verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving en dat er geen schending voorligt van de goede ruimtelijke ordening.

Er werd geen schending vastgesteld van de formele, noch van de materiële motiveringsplicht.

2.

De verzoekende partij heeft geen belang bij het louter inroepen van het geviseerde formele motiveringsgebrek, met name het niet vermelden van de feitelijke en juridisch determinerende overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar een met de bestreden beslissing volledig gelijklopend verslag heeft opgesteld.

De verzoekende partij lijdt geen belangenschade door het niet vermelden van de feitelijke en juridisch determinerende overwegingen van het verslag en dit gelet op de gelijklopendheid van

dit verslag. Bovendien verwijst de bestreden beslissing in fine uitdrukkelijk naar het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 8 september 2011.

De verzoekende partij kent de materiële motieven van het verslag aangezien deze, gelet op de gelijkkluidendheid, in de bestreden beslissing zelf terug te vinden zijn.

Gelet op de ongegrondheid van de middelen is er bovendien geen schending van de materiële motiveringsplicht vastgesteld.

Het middel kan niet dienstig worden ingeroepen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer ■■■■ en mevrouw ■■■■ is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275,00 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200,00 euro, ten laste van de tussenkommende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 31 juli 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Heidi HUANG

Hilde LIEVENS